

Κοίτα ψηλά

Περιοδική Έκδοση των Νέων του Λυκείου της Κατακόμβης

Εύρος, Μάρτιος 2011, Αρ. φύλλου 17

FR. SERAPHIM ROSE
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΟΛΥΒΙΟΥ
ΓΟΝΕΙΣ ΣΕ ΜΑΥΡΟ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΚΡΗΣΗΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ

Ο κόσμος, θέλοντας να διεκδικήσει το δικό του, θα κάνει απεργίες και θα δυσκολεύει τη ζωή των υπόλοιπων που δεν απεργούν.

Όταν θέλεις να κατέβεις στο κέντρο της πόλης για κάποιες υποχρεώσεις, πολλά απρόοπτα μπορεί να σου συμβούν.

Κίνηση στους δρόμους, έλλειψη θέσης παρκαρίσματος, διπλοπαρκαρίσματα, απεργίες στα μέσα μεταφοράς, τείνουν να γίνουν ένα με την καθημερινότητα. Αυτά προκαλούν κοινωνικές εκρήξεις που ολοένα αυξάνονται. Λόγω της οικονομικής κρίσης, τα πράγματα θα γίνουνται ακόμη δυσκολότερα για τον κόσμο.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα το αντιμετωπίζουν οι νέοι άνθρωποι, οι οποίοι βλέπουν την ανεργία να αυξάνει και προσπαθούν να δώσουν το δικό τους αγώνα. Μερικές φορές μάλιστα, καταφεύγουν σε ακραίες μεθόδους, άλλοι καταφεύγουν στα ναρκωτικά. Η κοινωνία θα πρέπει να σκύψει πάνω στα προβλήματα αυτών των ανθρώπων και να τους βοηθήσει να επιβιώσουν. Αλλά κι εμείς έχουμε χρέος να βοηθήσουμε το συνάνθρωπό μας στις δυσκολίες του.

ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

Στις μέρες που η μόνη λέξη που εκφράζει τα συναισθήματα μας είναι το «Γιατί». Στις μέρες που νομίζουμε πως δεν υπάρχει ελπίδα. Στις μέρες που όλα μοιάζουν γκρίζα και χωρίς ουσία... πάντα υπάρχει διέξοδος.

Ίσως όλοι έχουμε πει τη φράση «δεν είναι η μέρα μου σήμερα». Η ζωή πάντα θα έχει και τις δύσκολες μέρες. Γι αυτό πρέπει να μάθουμε να ζούμε με αυτές. Ίσως να μοιάζει άδεια γιατί εμείς δεν της δίνουμε νόημα. Δεν βάζουμε στόχους. Δεν κάνουμε όνειρα. Δεν παλεύουμε για την πραγματοποίησή τους. Κι όλα αυτά γιατί δεν μάθαμε να κοιτάμε ψηλά.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ... ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ

Η επιτυχία στις προσπάθειες, στους στόχους και τις επιθυμίες μας δεν εξαρτάται σίγουρα από μας και από τις μικρές μας δυνάμεις. Αυτό είναι στα χέρια του παντοδύναμου Θεού που διοικεί με την απόλυτη Πανάγαθη Σοφία Του τη μοίρα μας. Εκείνο που απόκειται σε μας είναι να μην υποκύπτουμε στην απογοήτευση.

Η ζωή είναι σαν ένας λαβύρινθος. Διαλέγεις απ' την αρχή ένα μονοπάτι και το ακολουθείς. Ίσως στην πορεία συνειδητοποιήσεις πως αυτό το μονοπάτι οδηγεί σε αδιέξοδο. Τι κάνεις τότε; Ή τα παρατάς και περιμένεις να γίνει κάτι και να πέσουν οι τοίχοι γύρω σου ή γυρίζεις πίσω και διαλέγεις άλλο μονοπάτι. Πάντως ένα είναι το σίγουρο: έξοδος πάντα υπάρχει.

Ίσως καμιά φορά τα πράγματα να φαίνονται δύσκολα αλλά να μην είναι τόσο όσο δείχνουν. Εξαρτάται με ποιο μάτι θα τα δούμε. Η ευτυχία υπάρχει... κρύβεται στις απλές καθημερινές στιγμές, που καμιά φορά μας φαίνονται τόσο λίγες, ώστε να μην τις δίνουμε τόση σημασία όση θα έπρεπε. Πάντα

μας κυνηγά αλλά εμείς δεν ανοίγουμε καλά τα μάτια μας, έτσι δεν μπορούμε να την δούμε.

Σίγουρα όλοι έχουμε ζήσει όμορφες στιγμές, έστω και λίγες. Έτσι όταν ο ουρανός μοιάζει συννεφιασμένος... ας γυρίσουμε το χρόνο πίσω, σ' αυτές τις όμορφες και ζεστές αναμνήσεις. Ας κοιτάξουμε ψηλά. Με χαμόγελο. Με αισιοδοξία. Τα προβλήματα μας μας επηρεάζουν μόνο όταν τους δίνουμε σημασία. Τουλάχιστον ας έχουμε στο μυαλό μας πως καμιά φορά αυτά τα «γιατί» δεν είναι προβλήματα αλλά λύσεις.

Ας κοιτάξουμε ψηλά! Με χαμόγελο και αισιοδοξία. Τα προβλήματα μας μας επηρεάζουν μόνο στον βαθμό που εμείς τους δίνουμε σημασία!

ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΕΙΑ

Στην Ελλάδα το κάπνισμα μεταξύ των εφήβων είναι συχνότερο από ποτέ, αν και υπάρχει πλέον η επαρκής γνώση ότι οδηγεί σε καρκίνο, καρδιοπάθειες, πνευμονοπάθειες και αγγειακά επεισόδια. Δυστυχώς σήμερα εμφανίζεται η τάση να παραμένει σταθερή η αναλογία των εφήβων αγοριών νέων καπνιστών και να αυξάνει η αναλογία των κοριτσιών που πρωτοκαπνίζουν.

Γιατί όμως συμβαίνει αυτό; Οι μαθητές αρχίζουν να καπνίζουν συνήθως για έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω λόγους:

- Για να μιμηθούν τους γονείς τους ή τους δασκάλους τους.
- Για να αποδείξουν ότι μεγάλωσαν.
- Για να κάνουν ό,τι και οι φίλοι τους και να μην αισθάνονται απομονωμένοι.
- Γιατί πέφτουν θύματα καλοστημένων διαφημίσεων.
- Γιατί δεν υπάρχει επαρκής ενημέρωσή για τις συνέπειες του καπνίσματος.

Επομένως, οι παράγοντες που οδηγούν τα παιδιά στο κάπνισμα είναι πολλοί και δρουν σε πολλαπλά επίπεδα: περιέργεια, αίσθηση ανεξαρτησίας, προσπάθεια αυτοεπιβεβαίωσης, εξασφάλιση εκτίμησης από την παρέα, κοινωνικοποίηση. Τα περισσότερα παιδιά καπνίζουν διότι αυτό τα βοηθά να ξεπερνούν το stress της εφηβικής ηλικίας. Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να παρουσιάσει ο γονιός εναλλακτικούς μηχανισμούς απόρριψης του τσιγάρου στο παιδί του. Πρέπει να του εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους του απαγορεύει το κάπνισμα και να το προειδοποιήσει για τις συνέπειες που θα έχει εκ μέρους του εάν συνεχίσει αυτή του τη συνήθεια. Μια έρευνα έχει δείξει ότι τα παιδιά δεν ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για τον καρκίνο, τις καρδιακές προσβολές και τα υπόλοιπα. Άρα πρέπει ο γονιός να ρίξει το βάρος στα πιο άμεσα αποτελέσματα του καπνίσματος: δύσσομη αναπνοή, κίτρινα δόντια, μυρωδιά τσιγάρου στα μαλλιά και τα ρούχα, εύκολη κόπωση και βήχας.

Παρόλα αυτά, πολλοί γονείς εξακολουθούν να μη δείχνουν την απαραίτητη προσοχή και σοβαρότητα στην αντικαπνιστική τους προσπάθεια. Εάν οι γονείς κάνουν πολύ σαφείς στα παιδιά τους τις προσδοκίες τους, αυτά στο τέλος θα συμμορφωθούν με τις οδηγίες τους, παρότι στην αρχή μπορεί να εκφραστούν με θυμό ή αγανάκτηση για τις γονεϊκές συμβουλές. Οι γονείς πρέπει να είναι βέβαιοι ότι εάν καπνίζουν οι ίδιοι, τα παιδιά τους δεν θα δώσουν καμία προσοχή στις προειδοποιήσεις τους για το δικό τους κάπνισμα. Έχει επίσης βρεθεί ότι εάν οι γονείς καπνίζουν, τα παιδιά τους θα ξεκινήσουν το κάπνισμα κλέβοντας από τα δικά τους τσιγάρα.

Το πρώτο μέρος από το οποίο οι γονείς θα ξεκινήσουν τις προσπάθειές τους είναι το σπίτι. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μοντέλο συμπεριφοράς τα μεγαλύτερα αδέρφια, οι φίλοι ή άνθρωποι τους οποίους τα παιδιά θαυμάζουν. Θα πρέπει να δοθεί έμφαση στο ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν καπνίζουν.

Επίσης είναι σημαντικό τα παιδιά να μετέχουν σε διάφορες δραστηριότητες, αθλητικές ή άλλες. Διότι εάν έχουν κάτι να κάνουν έχουν λιγότερο χρόνο για να καπνίσουν. Ακόμη, οι περισσότερες από αυτές τις δραστηριότητες προωθούν ή συμβαδίζουν με έναν αντικαπνιστικό τρόπο ζωής.

Τέλος το σχολείο μπορεί να παίξει έναν σημαντικό ρόλο στην πρόληψη του καπνίσματος. Δυστυχώς όμως, στην Ελλάδα το λυπηρό φαινόμενο η πλειονότητα των καθηγητών να καπνίζει στο σχολείο ακόμη και μπροστά στους μαθητές τους μόνο παράδειγμα προς μίμηση δεν μπορεί να αποτελέσει. Διότι το κάπνισμα στην εφηβική ηλικία ξεκινά και ως μία μιμητική ενέργεια με την οποία ο έφηβος προσπαθεί να επιβεβαιωθεί στον εαυτό του και τον κοινωνικό του περίγυρο. Το κάπνισμα των καθηγητών του, μαζί με το κάπνισμα των γονέων του, αποτελεί αναμφίβολα μια από τις ισχυρότερες δυνάμεις ώθησης προς την παγίωση του δικού του καπνίσματος.

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι το κάπνισμα εντάσσεται σε ένα γενικότερο πλαίσιο παιδείας που διακρίνει μία κοινωνία ως σύνολο, αλλά και αποτελεί ένδειξη σεβασμού προς τον εαυτό μας και τους συνανθρώπους γύρω μας. Μόνο έτσι θεωρώντας το κάπνισμα μπορούμε να αντισταθούμε στον ορυμαγδό της διαφήμισης και της έντεχνης προώθησης του τσιγάρου και να προστατέψουμε και τα παιδιά μας. Άλλωστε αυτό το τελευταίο είναι κάτι που τους το οφείλουμε.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ!

Ίσως πολλοί από μας να έχουμε σκεφτεί να φτιάξουμε μια δική μας μουσική. Τι πρέπει να προσέξουμε; Από τι εξαρτάται το αποτέλεσμα;

Το πρώτο και βασικότερο στοιχείο από το οποίο θα εξαρτηθούν και όλα τα υπόλοιπα είναι η ιδέα ή μάλλον η έμπνευση. Κάθε καλλιτέχνης έχει διαφορετικά ερεθίσματα που τον οδηγούν στην ιδέα. Ακόμη και το πιο μικρό πράγμα μπορεί να τους οδηγήσει σε μια τεράστια καλλιτεχνική δημιουργία αρκεί να δώσει σημασία, ακόμη και στα ασήμαντα, για κάποιους, πράγματα.

Δεύτερον: τα όργανα που θα χρησιμοποιηθούν. Το αποτέλεσμα θα εξαρτηθεί από την επιλογή, τον συνδυασμό, την ποσότητα αλλά κυρίως την ποιότητα των οργάνων.

Τρίτον: η εκτέλεση. Όσο καλή κι αν είναι η ιδέα μας και τα υλικά μας, αν δεν υπάρχει η σωστή εκτέλεση, δεν θα υπάρχει και το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Η μουσική που θέλουμε να δημιουργήσουμε ή ακόμη και οι στίχοι που θα γράψουμε σε αυτή θα εξαρτηθούν: 1) Από το κοινό στο οποίο θέλουμε να απευθυνθούμε. Για παράδειγμα, αν θέλουμε να γράψουμε ένα τραγούδι το οποίο θα το ακούνε παιδιά, η μελωδία μας θα είναι χαρούμενη, ζωηρή και οι στίχοι θα φανερώνουν την αθωότητα της παιδικής ηλικίας. Ενώ αντίθετα αν θα θέλαμε να το ακούν ενήλικες η μελωδία θα ήταν πιο σοβαρή.

2) Από τα συναισθήματα που θέλουμε να περάσουμε. Αν θέλουμε να περάσουμε θλίψη ή προβληματισμό, η μελωδία θα είναι αργή, θλιβερή και ίσως με εντάσεις σε συγκεκριμένα σημεία. Το ίδιο και οι στίχοι. Αντίθετα αν θέλουμε να δώσουμε μηνύματα αισιοδοξίας ή χαράς, η μουσική θα είναι γρήγορη, ζωηρή και οι στίχοι αισιόδοξοι.

Χρειάζεται να γνωρίζουμε τα βασικά στοιχεία θεωρίας της μουσικής, όπως: Αρμονία (το σύνολο ήχων που προκύπτει από το αρμονικό ταίριασμά τους), Τονικότητα κ.λ.π.

Όμως παρ' όλ' αυτά υπάρχουν και μουσικοί, συνήθως αυτοδίδακτοι οι οποίοι δεν είναι καλοί γνώστες μουσικής θεωρίας, έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν υπέροχα τραγούδια. Ίσως αυτό συμβαίνει γιατί όσο περισσότερο καιρό ασχολείσαι και έχεις μεγαλύτερη εμπειρία δημιουργείς ένα καλύτερα ανεπτυγμένο «Μουσικό» αυτί. Έτσι αρχίζεις να καταλαβαίνεις από μόνος σου ποια είναι τα τονικά, αρμονικά και γενικότερα μουσικά λάθη. Άρα μπορείς να τα διορθώσεις και κάθε φορά γίνεσαι όλο και καλύτερος.

Στη ζωή μας όλα ξεκινούν από έναν ήχο. Ο ήχος που δημιουργούμε είναι η απόδειξη στο ότι ζούμε. Το περπάτημα μας, οι κινήσεις μας, οι χτύποι της καρδιάς... όλα δημιουργούν έναν ήχο. Όταν ένα μωρό γεννιέται το πρώτο πράγμα που κάνει είναι να κλάψει... παράγει ήχο. Αν δεν το κάνει, θεωρείται πως το παιδί αυτό δεν είναι υγιές.

Όταν είμαστε στενοχωρημένοι η ανάσα μας δεν ακούγεται δυνατά σε αντίθεση με το όταν είμαστε χαρούμενοι. Οι σταγόνες της βροχής, το θρόισμα των φύλλων, τα κύματα της θάλασσας, όλα παράγουν ήχους. Άρα οι ήχοι είναι άμεσα συνδεδεμένοι με τη ζωή... και η ζωή μας όμως είναι άμεσα συνδεδεμένη με τα συναισθήματα. Η μουσική είναι ήχοι συνδεδεμένοι μεταξύ τους, άρα και η μουσική είναι άμεσα συνδεδεμένη με την έκφραση συναισθημάτων.

Με λίγα λόγια τα βασικά στοιχεία που χρειαζόμαστε για να μας οδηγήσουν στη δημιουργία ενός τραγουδιού ή μιας μουσικής, είναι η ιδέα, η θέληση και το συναίσθημα. Αυτά αρκούν για ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Πάσχα στην ορθόδοξη Ελλάδα

Θα ήταν ωραίο μέσα στην περίοδο του Πάσχα να πάτε σε διάφορες περιοχές για να δείτε πως γιορτάζουν εκεί με διάφορα παραδοσιακά έθιμα που έχουνε.

Σε όλη την Ελλάδα

Από τη Ρόδο ως την Κέρκυρα και από την Κρήτη ως την Θράκη κάθε γωνία της Ελλάδας γιορτάζει το Πάσχα με μοναδικό τρόπο. Έθιμα και παραδόσεις ζωντανεύουν και πάλι στην πλουσιότερη, σε λαογραφικές εκδηλώσεις, γιορτή της χριστιανοσύνης.

Θράκη

Στις Μέτρες της Θράκης τα παιδιά φτιάχνουν το ομοίωμα του Ιούδα και το περιφέρουν στα σπίτια, ζητώντας κλαδιά για να τα κάψουν την επόμενη στον επιτάφιο. Την Παρασκευή η πομπή του επιταφίου σταματά έξω από το παρεκκλήσι εκεί όπου βρίσκεται η φωτιά για να καεί ο Ιούδας. Την στιγμή που ο ιερέας διαβάζει το ευαγγέλιο ανάβουν την φωτιά και καίνε το ομοίωμα. Αργότερα θα πάρουν μια χούφτα από εκείνη την στάχτη και θα την ρίξουν στα μνήματα.

Αιγαίο

Στην Λήμνο στην κοινότητα Λιμεναρίων διατηρείται το πανάρχαιο έθιμο «για βρέξε Απρίλη μου» που γιορτάζεται την Τρίτη του Πάσχα, συγκροτήματα απ' όλη την Ελλάδα χορεύουν δημοτικούς χορούς.

Πελοπόννησος

Στο Λεωνίδιο το ποεντυπωσιακό έθιμο της περιοχής είναι, όταν το βράδυ της Ανάστασης γεμίζει ο ουρανός από «αερόστατα» τα οποία ανυψώνονται από πιστους κάθε ενορίας.

ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:

ΚΡΑΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΑΝΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΕΣΑΪΚΟΣ ΦΩΤΗΣ
ΓΕΛΠΑΣΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ ΠΑΡΗΣ
ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΚΑΣΤΙΑΣ ΒΙΚΤΩΡ
ΜΠΑΝΤΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΜΟΥΤΣΙΚΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΜΙΤΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΥΣΤΕΓΝΙΩΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΑΚΑΚΗ ANNA
ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ ΠΟΠΗ

ΣΚΟΥΡΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΤΕΠΕΛΙΔΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΚΙΟΤΕΟΓΛΟΥ ΡΑΦΑΗΛΙΑ
ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΚΟΤΤΑΚΗ ΞΕΝΙΑ
ΜΑΝΑΒΗ ΚΥΡΑΝΝΑ
ΜΑΛΙΟΥΣΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΚΙΚΗ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
ΡΑΠΤΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΙΔΟΥ ΡΑΦΑΗΛΙΑ
ΧΑΤΖΗΒΡΕΤΤΑ ΤΑΝΙΑ
ΧΑΤΖΗΒΡΕΤΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ
ΚΙΝΕΖΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΜΑΡΚΑΚΗ ΜΑΡΙΑΝΑ
ΚΟΥΡΓΙΑΛΗ ΧΑΡΙΣ

Fr. Seraphim Rose

Ένας made in the USA σύγχρονος άγιος
που μάρς έκλεψε τον Παράδεισο...!

Ό π. Σεραφεΐμ Ρόουζ (κατά κόσμον Εύγένιος Ντένις Ρόουζ) γεννήθηκε στο Σαν Ντιέγκο τής Καλιφόρνιας τόν 1934. Μεγαλωμένος μέσα σέ ένα κλασικό Προτεσταντικό περιβάλλον έδειχνε νά μὴν ικανοποιείται σ' αυτό. Για νά αναπληρώσει τόν ύπαρξιακό του κενό – που όμως έκ κατασκευής προορίζεται μόνο για Έκείνον –, περιπλανήθηκε σέ όλα τά γνωστά αδιέξοδα μονοπάτια τής εποχής μας (αθεΐσμός, Βουδισμός, Κινεζική Φιλοσοφία).

Έ επιμονή στην άναζήτηση τής Άπόλυτης Άλήθειας έγινε πυξίδα στα χέρια του. Ό π. Σεραφεΐμ Ρόουζ είχε αφιερωθεί ολοκληρωτικά στην άναζήτηση αυτής τής Άλήθειας και γι' αυτό, όταν τήν βρήκε, αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στην ύπηρεσία Της.

«Όταν για πρώτη φορά είσήλθα σέ Όρθόδοξη Έκκλησία, έγραψε, μου συνέβη κάτι που δέν μου είχε ξανασυμβεί σέ κανέναν βουδιστικό ή άλλον άσιατικό ναό· κάτι μέσα στην καρδιά μου είπε πώς βρισκόμουν «σπίτι» μου, ότι όλη ή άναζήτησή μου είχε φθάσει στο τέλος της».

Μετά από μία πολύχρονη και επίπονη πνευματικά πορεία κατηχήθηκε, βαπτίστηκε Όρθόδοξος Χριστιανός και μαθήτευσε κοντά σέ έναν άλλο άγιο έπίσκοπο τής Έκκλησίας μας στην Άμερική, τόν άγιο Όϊώννη Μαξίμοβιτς. Άργότερα χειροτονήθηκε ιερομόναχος ζώντας άσκητικά στα βουνα τής Καλιφόρνιας εκδίδοντας παράλληλα και ένα περιοδικό με τίτλο “The Orthodox Word”.

Πέθανε τόν 1982 σέ ηλικία μόλις 48 έτών. Τα γεγονότα που συνόδευσαν τήν κοίμησή του καθώς και ή γαλήνια μορφή του προσώπου του μαρτυρούν πώς ό π. Σ. Ρ. ευάρεστησε τόν Θεό με τήν ζωή του. Άλλα και μετά τήν κοίμησή του συνέβησαν διάφορα περιστατικά τής θαυματουργικής παρέμβασης του. Ένας έπίσκοπος λίγο μετά τήν κηδεία του είπε: ό π. Σ. Ρ. είναι ένας Άμερικανός, πρώην προτεστάντης, που μάρς έκλεψε τόν Παράδεισο...!

Άσκήθηκε πνευματικά, φωτίστηκε, γι' αυτό και βοήθησε πολλούς Άμερικανούς νά βρούνε τήν Άλήθεια.

Ό π. Σεραφεΐμ Ρόουζ άποτελεί έναν made in USA συνδετικό κρίκο με τούς άγίους Πατέρες τής Έκκλησίας καθώς ή βιοτή του είναι λές και βγήκε από τόν Γεροντικό ή τόν Λαουσαϊκό, λές και είναι σύγχρονος τών άσκητών τής έρήμου τού 4ου αιώνα.

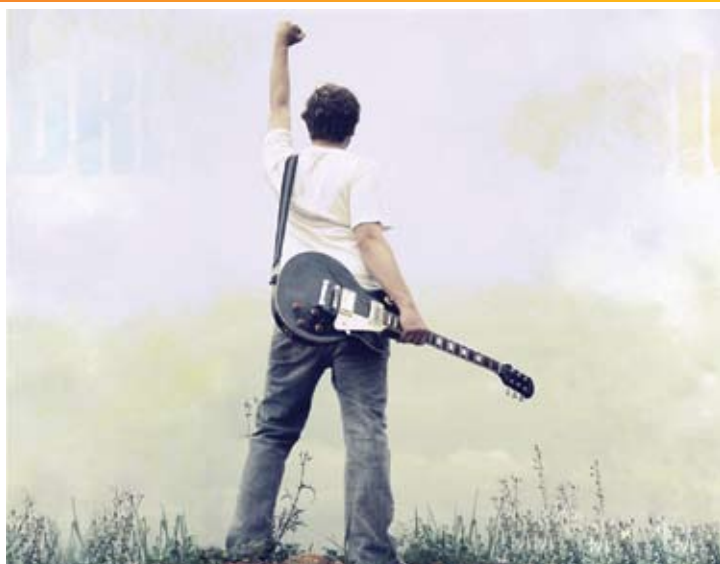
Στήν προσπάθειά του νά άφυπνίσει τόν σύγχρονο δυτικό άνθρωπο έγραψε πολλά βιβλία (ORTHODOXY AND THE RELIGION OF THE FUTURE, THE SOUL AFTER DEATH) άντλώντας ύλικό από τήν άστείρευτη διδασκαλία τής Όρθόδοξης Έκκλησίας ξεσκεπάζοντας τήν πλάνη που κρύβεται πίσω από τις αίρέσεις τής σύγχρονης εποχής, τις πολεμικές τέχνες, τις άνατολικές θρησκείες τη yoga και όχι μόνο.

«Οί καιροί που ακολουθούν, είναι μιá εποχή αυτού που ό άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος σωστά όνόμασε “δοκιμαζόμενη Όρθοδοξία”. Πράγματι ζούμε σέ άποκαλυπτικούς καιρούς: ή άθεία έχει κατακτήσει τόν κόσμο, οί ψευδοθρησκείες αύξάνονται όπως ποτέ άλλοτε και άρπάζουν πολλούς από εκείνους που ξυπνούν από τόν λήθαργο τής άπιστίας, τόν οίκουμενικό κίνημα πλησιάζει όλο και πιο πολύ στον στόχο του: μιá παγκόσμια ψευδοεκκλησία (ή πόρνη τής Άποκάλυψης) και τόν πνεύμα τού έπερχόμενου Άντιχρίστου άρχίζει νά βάζει τήν σφραγίδα του παντού. Αυτόι που θά παραμείνουν πιστοί στον Χριστό, σ' αυτούς τούς τρομερούς καιρούς, πρέπει νά είναι προετοιμασμένοι για βάσανα και δοκιμασίες που πραγματικά θά δοκιμάσουν τήν άφοσίωσή μας σέ Αυτόν.

Και όστόσο, πέρα κι άπ' όλα αυτά τά βάσανα και άπό τόν άρχοντα αυτού τού κόσμου που θά μάρς ύποβάλει σ' αυτά, στέκει Έκείνος ό όποιος έχει ύποσχεθεί νά είναι μαζί μας “έως τής συντελείας τού αιώνα” (Ματθ. 28,20)».

Η μουσική αποτελεί την έκφραση των συναισθημάτων μας, είναι μια δυνατότητα να τα διαμορφώνεις αλλά και να επηρεάζεις τα συναισθήματα των άλλων. Υπάρχει μια έκφραση «music is what emotions sound like» δηλαδή πώς η μουσική είναι ο ήχος των συναισθημάτων.

Προσωπική υπόθεση θα την χαρακτηρίζαμε, ένα κομμάτι της ζωής του ανθρώπου μέσα από την οποία λυτρώνεται, διασκεδάζει και εκτονώνεται. Στίχοι τραγουδιών που σε ανυψώνουν και σε μαγεύουν. Υπάρχει όμως περίπτωση να ακούμε τραγούδια, να τα τραγουδάμε, αλλά στην πραγματικότητα οι στίχοι του να μας βρίσκουν αντίθετους; Πώς τραγουδάς και φωνάζεις με δύναμη στίχους που υπό άλλες συνθήκες θα τους καταδίκασες;

Θετικά και Αρνητικά Μηνύματα

“Bring me to life” - Evanescence

Εκ πρώτης όψεως ένα όμορφο δυναμικό τραγούδι από ένα επιτυχημένο συγκρότημα. Όμως οι στίχοι μιλούν για μια κοπέλα που έχει φτάσει στην εξάρτηση, έχει χάσει τη ζωή της, τον εαυτό της και όλα αυτά για το ταίρι της. Χωρίς σκέψη, χωρίς φωνή, χωρίς ψυχή, δένεται τόσο έντονα και του ζητά να τη σώσει από το σκοτάδι. Η ψυχή μας από μια αγάπη βυθίζεται τόσο εύκολα στο σκοτάδι; Μήπως είναι λόγια βαριά;

“War/no more trouble” - Bob Marley

Σε αντίθετη τροχιά κινείται αυτό το τραγούδι. Έντονα μηνύματα κατά του πολέμου. Δεν χρειαζόμαστε άλλα προβλήματα, δε χρειαζόμαστε το τεράστιο παγκόσμιο πρόβλημα του πολέμου, όπου άνθρωποι χάνονται, κερδίζουν, βυθίζονται, κλαίνε. Αντίθετα αυτό που έχουμε ανάγκη είναι η αγάπη να μας οδηγεί και να μας προστατεύει. Πόσο όμορφο ακούγεται να βγαίνουν τόσο ουσιαστικοί στίχοι από το στόμα μας!

“Πίνω μπάφους και παίζω προ” - Locomondo

Ένα ρυθμικό κομμάτι στους ρυθμούς της reggae μουσικής όπως το προηγούμενο, όμως εδώ έχουμε το άλλο άκρο. Οι στίχοι του τραγουδιού αναφέρονται στην καθημερινότητα, για την κατάσταση του ανθρώπου που ενδιαφέρεται μόνο για τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, βυθίζεται σε ουσίες και ναρκωτικά εξευτελίζοντας έτσι τις σχέσεις του. Ένας φαύλος κύκλος χωρίς ουσία. Ακούγεται ακόμα ευχάριστο το τραγούδι;

“Τόν ίδιο Θεό” - Μπλε

Υπάρχουν τόσοι τρόποι να αποδείξεις με λέξεις σε κάποιον την αγάπη σου, γιατί να προσβάλλεις το Θεό; Πώς μπορείς να συσχετίσεις αυτό που νιώθεις για κάποιον με το να λες ότι προτιμάς να πας στην κόλαση μαζί του; Φαντάζει υπερβολικό και εξωφρενικό! Αυτά τα μεγάλα λόγια μήπως κρύβουν μικρούς ανθρώπους;

• “ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ”

ΚΟΜΗΣ Χ. - ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΛΕΞΙΟΥ
1ο Βραβείο Φεστιβάλ Θεσ/κης
2007

• Ένα τραγούδι που με το ψιθύρισμα των στίχων του παίρνεις ανάσα, γεμίζει η καρδιά σου δύναμη και θέληση, σε κάνει να λυτρώνεσαι με το άκουσμά του.

• Μην τα παρατάς, πίστεψε σε κάτι. Παντού αυτή υπάρχει από μόνη της, θά'ρθει:

“Η αγάπη είναι: η ελπίδα και η πίστη μαζί να ζεις τη ζωή για τη κάθε στιγμή. Αγάπη είναι....το φως που χαρίζει ο ουρανός του πόνου καρπός. Αγάπη είναι Θεός.”

• Βλέπεις υπάρχουν στίχοι που μπορούν με εξαιρετικές λέξεις να αποτυπώσουν τα συναισθήματά σου και φαινόμενα της εποχής μας, αλλά και άλλοι που αν το σκεφτείς καλύτερα δεν σε εκφράζουν. Μήπως πρέπει να αρχίσεις να προσέχεις λοιπόν τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα σου και δεν το καταλαβαίνεις!.

Γονείς, σε άσπρο και σε μαύρο

Ο τέλειος γονιός! Υπάρχει; Είναι ο μπαμπάς της Χριστίνας; Είναι ο κύριος στο δίπλα διαμέρισμα που κάθε Σαββατοκύριακο πάει σε συναυλίες με το γιο του; Ο μπαμπάς που ζει τη ζωούλα του και μετατρέπει τη ζωή των άλλων σε διασκέδαση; Σε εμπιστεύεται, δίνει ελευθερίες, διακοπές μόνοι, βόλτες, πάρτι, εκδρομές!! Επίγειος παράδεισος. Σωστά; Ή μήπως όχι πολύ καλό για να' ναι αληθινό; Ή μάλλον αληθινό αλλά καθόλου καλό;

Η τελειότητα ενός γονέα βασίζεται στο πόσο ευχαριστημένο είναι μαζί του το παιδί του; Όσα χατίρια μας κάνουν, τόσο πιο πολύ τους αγαπάμε! Δώστου ελευθερίες και δώστου δικαιώματα και δώστου χώρο να εκφραστεί! Στο τέλος, όταν κλιθεί αυτό το παιδί να πάρει τη ζωή στα χέρια του, θα έχει ζήσει όλες τις διασκέδασεις ή και ακόμα μεγαλύτερες απογοητεύσεις από πολύ νωρίς γιατί βρέθηκε σε καταστάσεις πιο νωρίς από ότι έπρεπε.

Παιδί είμαι κι εγώ και η ελευθερία δε με χαλάει καθόλου... ίσα-ίσα καλοπερνάω! Όταν κάτι μου απαγορεύεται, ξινίζω, λέω «αμάν, άλλοι γονείς θα με άφηναν, θα το επέτρεπαν!»

Μια φορά σκέφτηκα: αν ήμουν εγώ γονιός; Τι θα έκανα; Θα άφηνα το παιδί μου να ζήσει τις παραπάνω διασκέδασεις όταν ξέρω πως απολαύσεις χωρίς όρια έχουν άσχημα αποτελέσματα; Όχι! Εγώ το παιδί μου θα το βάλω σε κλουβί, είπα, να μην πληγωθεί, να μην το στενοχωρήσει κανένας ανόητος! Έχω ευθύνη απέναντι του και δε θα το απογοητεύσω.

Όμως και αυτό υπερβολή είναι. Δεν πρέπει τα απωθημένα μου να επηρεάζουν τα παιδιά μου. Επειδή οι δικοί μου γονείς ήταν αυστηροί, να είμαι χαλαρός εγώ! Δεν πρέπει να επιτρέπω στα ανήλικα παιδιά μου να φέρονται σαν ανεύθυνοι ενήλικοι. Δεν πρέπει να προσπαθώ να τα πλησιάσω προσφέροντας τους διασκέδαση μόνο σε συναυλίες και σινεμά, αλλά να δεθώ μαζί τους μέσα από συζητήσεις και η διασκέδαση θα έρθει μετά. Δεν πρέπει να κάνω σύνθημα μου το πρέπει και το δεν πρέπει! Αλλά για να αγγίξω όσο μπορώ την τελειότητα ενός γονέα πρέπει να είμαι παρών στη ζωή του παιδιού, να το αποδέχομαι, να το αγαπώ και ακόμη να είμαι ικανός και νηφάλιος ώστε να μπορώ να το καθοδηγώ.

Καταστάσεις όπως ευκαιρίες δουλειάς ώστε να κερδίζουν εύκολα χρήματα, σχέσεις, γνωριμίες και αποδοχή από τον κόσμο. Όταν σε κάποιον δίνεις χωρίς να ζητάς αντάλλαγμα, περιμένεις μια μέρα να 'ρθει αυτός να σου προσφέρει αυτός κάτι; Δεν πρόκειται να μπει στη διαδικασία να σου ανταποδώσει τίποτα γιατί απλά εσύ δεν τον έμαθες να το κάνει, ούτε του το ζήτησες. Δεν έβαλες ποτέ όρια και δεν του έθεσες κανόνες. Υπεύθυνος γιατί να είναι; Έχει 19 και 20 στα μαθήματα; Δώστου ανταπόδοση εσύ σε διασκέδασεις. Του είπες ποτέ πως στην κοινωνία, όταν θα κάνει κάτι σωστά δε θα υπάρχει εκεί μια μάνα κι ένας πατέρας να του παίρνουν δώρα, να του λένε μπράβο και να τον καμαρώνουν; Πως ότι πετυχαίνει πρέπει να το κάνει για να αισθάνεται πρώτα αυτός περήφανος που αξιώθηκε να τα φέρει εις πέρας και να φτάσει το στόχο του... όχι για τα συγχαρητήρια και τις απολαβές αλλά γιατί μέσα από τις δυσκολίες στάθηκε στα πόδια του και διέπρεψε.

Παρών: η παρουσία του γονέα να είναι αισθητή, το παιδί να ξέρει πως οι γονείς του είναι δίπλα του και μαζί του.

Αποδοχή: λάθος-σωστό, άσχημο-καλό. Ότι και να κάνει, οι γονείς του θα είναι εκεί, θα τον συγχωρήσουν, θα τον επιβραβεύσουν, θα του δίνουν ευκαιρίες. Έχει σημασία να ξέρει ότι έχει μια θέση μεταξύ τους ώστε να μπορέσει να νιώσει αποδοχή και στον έξω κόσμο.

Καθοδήγηση: θα πει να κρατάς το χέρι του παιδιού σου σταθερά καθημερινά. Στα δύσκολα να του μάθεις να σε σέβεται, όχι για κανένα άλλο λόγο αλλά γιατί είσαι ο γονιός του. Να είσαι διατητής. Να βγάζεις και κόκκινη κάρτα και ας φοβάσαι ότι θα το δυσαρεστήσεις. Εσύ μέσα σου ξέρεις ότι είναι για το καλό του. Όταν ο γονιός σου το κάνει αυτό, δεν σε κατακρίνει αλλά θέλει να σε βοηθήσει και σου λέει τι να κάνεις για να διορθώσεις ό,τι κακό έχει συμβεί.

**Να ο τέλειος γονιός!
Μπορείς και συ να γίνεις!**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ...

Το φαινόμενο της κακοποίησης των παιδιών είναι διαχρονικό και υπάρχει από τους αρχαίους χρόνους μέχρι και σήμερα.

Η παιδική κακοποίηση στην σύγχρονη κοινωνία είναι ένα πολύπλοκο θέμα που απασχολεί όλους τους επαγγελματίες, όπως τους αστυνομικούς, τους κοινωνικούς λειτουργούς, τους εκπαιδευτικούς, τους νοσηλευτές γιατρούς, τους εισαγγελείς, τους ψυχολόγους, αλλά και όλη την κοινή γνώμη.

Κυρίαρχο στοιχείο της κακοποίησης των παιδιών στατιστικά φαίνεται ότι είναι ο ξυλοδαρμός που σε αρκετές περιπτώσεις ασκείται από τους γονείς. Υπάρχουν γονείς με διάφορα προβλήματα (π.χ. ψυχολογικά, αλκοολισμό, ναρκωτικά κτλ.) που με την παραμικρή αιτία «ξεσπούν» στα παιδιά τους τραυματίζοντάς τα σωματικά και ψυχολογικά. Όμως υπάρχουν και άλλοι δράστες της παιδικής κακοποίησης και αυτοί μπορεί να είναι άλλα μέλη της οικογένειας, φίλοι, γνωστοί, άγνωστοι, άτομα που έχουν κάποια θέση, εργοδότες, εργαζόμενοι σε υπηρεσίες υγείας αλλά και άλλα παιδιά.

Η σοβαρότητα και οι συνέπειες της βίας μπορεί να αφήσουν τραύματα ανεξίτηλα αλλά μπορεί να οδηγήσουν και στο θάνατο. Σύμφωνα με έρευνες που έχουν γίνει πολλά από τα παιδιά που είχαν κακοποιηθεί άσκησαν και αυτά βία και αναμίχθηκαν σε βίαιες πράξεις.

Τα σωματικά κακοποιημένα παιδιά παρουσιάζουν μώλωπες, εγκαύματα, κακώσεις αλλά και γενικότερα τα κακοποιημένα παιδιά έχουν μια τάση απομόνωσης, εκδηλώνονται με θυμό ή θλίψη, έχουν τάσης φυγής και μακροπρόθεσμα περιορισμένη σωματική και νοητική ανάπτυξη.

Σε όλα αυτά τα συμπεράσματα έχουν καταλήξει οι μελέτες των ειδικών και του παγκόσμιου οργανισμού υγείας. Η φτώχεια επίσης θεωρείται ένα μεγάλο πρόβλημα στο να οδηγούνται τα παιδιά στην κακοποίηση. Η UNICEF εκτιμά ότι εκατομμύρια παιδιά είναι θύματα κακοποίησης. Παιδική εκμετάλλευση θεωρείται και η παιδική εργασία. Το φαινόμενο αυτό είναι παγκόσμιο και παρατηρείται ιδιαίτερα σε όλες τις υποανάπτυκτες χώρες.

Μια σύγχρονη αλλά και όχι τόσο εμφανής μορφή εκμετάλλευσης είναι και το internet από όπου μπορεί να γίνει εύκολα η πρόσβαση παιδιών σε παράνομα κυκλώματα.

Όλα αυτά μπορεί να μας κάνουν να λυπόμαστε και να μην ξέρουμε από πού να ξεκινήσουμε και τι να κάνουμε. Αν και δεν μπορούμε να σταματήσουμε ή να αλλάξουμε όλους εκείνους που κακοποιούν και εκμεταλλεύονται τα παιδιά, ας βεβαιωθούμε πως εμείς δεν πρόκειται να το κάνουμε με οποιοδήποτε τρόπο. Πρακτικά, πρέπει να δείχνουμε ενδιαφέρον για τα παιδιά του άμεσου, τουλάχιστον περιβάλλοντος μας και αν έχουμε κάποια υποψία για κακοποίηση ή κακομεταχείριση ενός παιδιού θα πρέπει να παρατηρήσουμε την συμπεριφορά του και να το βοηθήσουμε με όποιο τρόπο μπορούμε.

Τα παιδιά που έχουν υποστεί σωματική κακοποίηση παρουσιάζουν ανασφάλεια έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση και στοιχεία νεύρωσης.

Τα κατοικίδια ζώα μας προσφέρουν την συντροφιά, την αγάπη και κυρίως την αφοσίωση τους.

Πόσα όμως γνωρίζουμε για τις ξεχωριστές ικανότητες που μπορεί να διαθέτουν; Μέσα από τις αληθινές και συγκινητικές ιστορίες του βιβλίου μαθαίνουμε πως οι ισχυροί δεσμοί αγάπης και αφοσίωσης που δημιουργούνται μεταξύ των κατοικίδιων και των αφεντικών τους μπορούν να οδηγήσουν αυτά τα «συνηθισμένα» ζώακια στο να κάνουν πραγματικά εκπληκτικές πράξεις.

Μια από αυτές τις πολλές ιστορίες είναι και αυτή του Σούγκαρ, ενός περσικού γάτου που διέσχισε 2.500 χλμ. δύσβατης και άγνωστης περιοχής για να φτάσει στο αφεντικό του.

Το βιβλίο έχει τίτλο “**Ζώα με μεταφυσικές ικανότητες**” και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κοχλίας. Κάθε φιλόζωος θα λατρέψει αυτές τις απίστευτες ιστορίες που θα τον κάνουν να βλέπει τα κατοικίδια του με άλλο μάτι.

Το τελευταίο μας βιβλίο ονομάζεται **Εξιλέωση** (του Ian McEwan, Εκδόσεις: Νεφέλη) και παρουσιάζει τις συνέπειες που μπορεί να έχει μια πράξη, κυρίως αν βασίζεται σε ένα ψέμα, αλλά επίσης και το πόσο δύσκολο είναι να εξιλεωθεί κανείς από τα λάθη του. Η ιστορία ξεκινά στην Αγγλία του 1935 όπου δύο νέοι, ο Ρόμπι Τέρνερ και η Σεσίλια Τάλλις, μόλις έχουν επιστρέψει από το Κέιμπριτζ. Η μικρή αδερφή της Σεσίλια όμως, η δεκαεπτάχρονη Βριώνη παρεξηγώντας κάποια γεγονότα κατηγορεί τον Ρόμπι για ένα έγκλημα που δεν διέπραξε στέλνοντας τον στην φυλακή. Τρία χρόνια αργότερα ξεσπά ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και ο Ρόμπι αναγκάζεται να ενταχθεί στο στρατό για να μειωθεί η ποινή του. Η Βριώνη μεγαλώνοντας συνειδητοποιεί το λάθος της και προσπαθεί να το διορθώσει αλλά ίσως να είναι ήδη αργά.

Το επόμενο βιβλίο έχει τίτλο “**Το Φάντασμα της Όπερας**” και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Λιβάνη. Η ιστορία μας μεταφέρει στον μαγευτικό κόσμο της Όπερας του Παρισιού.

Κύριο πρόσωπο της ιστορίας είναι ο Έρικ, το λεγόμενο φάντασμα, ένα μυστήριο και αινιγματικό πρόσωπο. Ο Έρικ αγαπά την άσημη προστατευόμενη του Κριστίν Ντασέ, βοηθώντας την, μέσα από το ταλέντο του στην μουσική, να απογειωθεί καλλιτεχνικά στην Όπερα του Παρισιού.

Ο Έρωτας του ωστόσο μένει χωρίς ανταπόδοση, όταν η Κριστίν ενδιαφέρεται για τον νεαρό κόμη Ραούλ ντε Σανιύ, προκαλώντας την οργή του Έρικ.

Σύντομα οι δύο νέοι βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο όταν το φάντασμα φανερώνει το πραγματικό του εαυτό με τραγικές συνέπειες...

Μια στοιχειωμένη ιστορία αγάπης και η μαγεία της μουσικής πλάθουν ένα παραμύθι που θα παγιδέψει τον αναγνώστη ως την τελευταία σελίδα αφήνοντας του μια γλυκιά μελαγχολία.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ... ΜΟΛΥΒΙΟΥ

Το παιδί κοιτούσε τη γιαγιά του που έγραφε ένα γράμμα. Κάποια στιγμή τη ρώτησε: γράφεις μια ιστορία που συνέβη σε μάς; Μήπως είναι μια ιστορία για μένα;

- Όντως γράφω για σένα, ωστόσο αυτό που είναι πιο σημαντικό κι από τις λέξεις είναι το μολύβι που χρησιμοποιώ. Θα ήθελα, όταν μεγαλώσεις, να γίνεις σαν κι αυτό. Το παιδί, περιέργο, κοίταξε το μολύβι και δεν είδε τίποτα το ιδιαίτερο.

-Αφού είναι το ίδιο με όλα τα μολύβια που έχω δει στη ζωή μου!

-Όλα εξαρτώνται από τον τρόπο τον οποίο βλέπεις τα πράγματα. Το μολύβι έχει πέντε ιδιότητες, τις οποίες αν καταφέρεις να διατηρήσεις, θα είσαι πάντα ένας άνθρωπος που θα βρίσκεται σε αρμονία με τον κόσμο.

ΠΡΩΤΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ : Μπορείς να κάνεις μεγάλα πράγματα, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάς ποτέ ότι υπάρχει ένα Χέρι το οποίο καθοδηγεί τα βήματά σου. Αυτό το χέρι το λέμε Θεό κι Εκείνος πρέπει να σε καθοδηγεί πάντα σύμφωνα με το θέλημά Του. **ΔΕΥΤΕΡΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ** : Πότε-πότε πρέπει να σταματάς να γράφω και να χρησιμοποιώ την ξύστρα. Αυτό

κάνει το μολύβι να υποφέρει λίγο, αλλά στο τέλος είναι πιο μυτερό. Έτσι, μάθε να υπομένεις ορισμένες δοκιμασίες γιατί θα σε κάνουν καλύτερο άνθρωπο.

ΤΡΙΤΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ : Το μολύβι μας επιτρέπει πάντα να χρησιμοποιούμε σβήστρα για να σβήσουμε τα λάθη. Κατάλαβε ότι το να διορθώνουμε κάτι που κάναμε δεν είναι απαραίτητα κακό, αλλά σημαντικό για να παραμένουμε στο δρόμο του δικαίου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ : Αυτό που έχει στην ουσία σημασία στο μολύβι δεν είναι το ξύλο ή το εξωτερικό του σχήμα, αλλά ο γραφίτης που περιέχει. Έτσι, να ποντίζεις πάντα αυτό που συμβαίνει μέσα σου.

ΠΕΜΠΤΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ : Το μολύβι αφήνει πάντα ένα σημάδι. Έτσι λοιπόν, να ξέρεις πως ό,τι κάνεις στη ζωή σου θα αφήσει ίχνη και να προσπαθείς να έχεις επίγνωση της κάθε σου πράξης.

[του Paolo Coelho, από το περ. TAXYΔΡΟΜΟΣ - εφ. ΤΑ ΝΕΑ]

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΟΥ

Θέλω να πετάξω,
τα πάντα να ξεχάσω για λίγο
και να ξεσπάσω.
Τα μάτια να κλείσω και να ξεφύγω.

Τα όνειρα μου
για μια φορά να τα ακολουθήσω
και απ' την καρδιά μου
όσα πονάνε πια να τα σβήσω.

Η ζωή είναι μικρή
και γεμάτη αγώνες.
Κάθε δύσκολη στιγμή
μοιάζει να κρατά αιώνες

μα χαμογέλα κι εσύ!
Μην χάνεις την ουσία
να ξέρεις αυτά θα πονάν
όσο τους δίνεις αξία.

Γι' αυτό κοίτα ψηλά
-και μη λυγίζεις.-
Η ζωή ειν' ωραία
-πίσω ποτέ μη γυρίζεις.-
Ίσως έχεις πολλά
-πάντα θα 'χεις, μη σε νοιάζει-
μα περνάν με παρέα.
-Άσε στην άκρη ό,τι σε πειράζει,-
χαμογέλα γλυκά,
-μάθε να ζεις μ' αυτά που έχεις.-
Δώσε φως στη ζωή σου,
-τον ήλιο το πρωί να γνέφεις.-
Όλα θα πάνε καλά,
- σου λέω ξεκόλλα!-
Είναι απόφαση σου,
- δέσε στα πρέπει σκοινί και πυροβόλα.